

му изненадащо Ирина.

- В такъв случай мога да си отида.

- Не, останете... Борис замина!

Зная.

Ирина се засмива.

фон Гайзер я поглежда очудено.

- Защо се смеете?

- На случайността!...

- Каква случайност?

- Аз имам гост.

- Гост?!

фон Гайзер недоумява

- Да, гост! - отвърща му Ирина.

Тя се обръща към горния етаж и казва високо:

- Поручик Ценкер! *Lieutenant Zenger!*

На стълбите се появява офицерът и спира нерешително.

Погледа му се спира върху ^{меланхоличен} ~~този~~ кръст който виси

под ревера на фон Гайзер.

Последният поглежда Ирина.

- В такъв случай единият от нас е излишен!

- Да!... И излишният е той.

Ирина сочи офицера.

Ценкер като че това и чака. Слиза по стълбите бързо, поздравлява по хитлеристки и напуца дома.

Ирина затвара след него вратата.

- Предполагам, че сега ме презирате достатъчно. -

Обръща се тя към фон Гайзер.

- Не... - Отвърща ѝ той. - Не толкова тъп. *fool*

Значи неето поведение ви е безразлично.

- В известен смисъл, да. Но това е без значение.